

# DVANÁCT DIMENZÍ

Zdroj je čisté bytí, které prostě je. V tomto stavu není možné nic poznat, protože poznání vždy vyžaduje vztah, kontrast nebo perspektivu. Aby se vědomí mohlo poznat, musí se od sebe jemně oddělit, vytvořit odstín, vrstvu, způsob pohledu. A právě tímto prvním krokem od absolutní jednoty vznikají dimenze.

Dimenze nejsou světy ani prostory, ale úrovně vnímání. Každá dimenze představuje jiný způsob, jak vědomí chápe samo sebe a realitu. Je to jako když bílé světlo projde hranolem a rozloží se do spektra barev. Světlo je stále jedno, ale díky rozložení se může projevit v různých odstínech. Stejně tak Zdroj zůstává jednotou, ale skrze dimenze se může projevovat v různých úrovních zkušenosti.

Dimenze vznikají hned po Zdroji proto, že jsou první strukturou, která umožňuje, aby se jednota začala poznávat. Bez dimenzí by nebylo možné, aby existovalo „já“ a „něco, co pozoruji“.

Nebylo by možné, aby vznikla polarita, čas, prostor, individualita ani zkušenost. Dimenze vytvářejí rámec, ve kterém se může objevit duše, vývoj, lekce, vztahy i lidský život. Jsou to vrstvy, které dávají vědomí možnost pohybu, růstu a návratu k sobě.

